

1170.

Z Uherské strany.

A-ni som něvedzěl až dneska týždeň, že já už vo-jáčkem,

vojáčkem budžem.

Ani som něvedzěl
až dneska týždeň,
že já už vojáčkem,
vojáčkem budžem.

Trumbaři trúbili,
kapera hrála,
Janko mašeroval,
milá plakała.

Neplač ty, má miła,
nehub si hlavy,
víc sa něnavracím,
hoľúbku švarný.

Ona mi hovorí:
muoj pekný, švarný,
na tento šáteček
s týma kvietkami.

Či budžěš rúbaný,
lebo sekaný,
len sa ty ucíraj
s tými kvietkami.

1171.

Od Dačic.

Bart. II. 366.

Krokem.

Těžko mně má matič-ka vy-cho-va - la, Těžko mně

má ma-tič-ka vycho - va - la, a z ru-ky na ru - ku a z ru-ky

na ru-ku překlá-da - la.

[: Těžko mě má matička vychovala :]
[: a z ruky na ruku :] překládala.

[: Ještě jsem nevyrost, mám být voják, :]
[: Nanyňko, Nanyňko, :] co mám dělat?